

Скъпоценните хризовул, по-скъп от всички бисери и елмази на света, носеше най-голямото задоволство за римския папа и завардваше, без бой и кръвопролития, запазването на всички освободени български земи. А това пък беше съкровената мечта на българския цар.

Мъдрият и ловък държавник си осигуряваше предварително папската подкрепа за всички свои бъдни бойни преднаучертания.

Наскоро след това, като използува междуособиците между чешкия крал Отокар I, алеманския император Филип II и унгарския крал Емерих, Калоян завзе отнетите по време на Борил югозападни български краища, изгони великия хупан Вълко, който се бе отметнал от съюза си с българите и преминал към унгарците, ~~Богдан~~ и на негово място постави брата му Стефан[#]. След това спокойно зачака посредничеството на папата и решението му върху спорните земи. Неговите ~~Богдан~~ войски се бяха втраво настанили в древните ~~Богдан~~ търдини на ~~Джанак~~ Истъра, които три века бяха гранични точки на българска та държава.

Решението му бе непоколебимо. Късното подчинение на ромейте му беше вече излишно. Константиновград чакаше нови господари. И натам вече отпращаше будното си внимание там, който ръководеше българските съдбини.

глава XII

Рицарят Жирар дьо Шанли спря за миг коня си, вдигна десница за да закрие очи от ослепителния блъсък на огрения от слънцето сняг, и се загледа в хубостта на чудник невиждан град, който израстваше в далечината невероятен като приказка.

Две могъщи крепости се издигаха върху два високи хълма, между които се провираше широка пълноводна река, а трети обръч от крепостни стени затваряше всеки достъп към града. Низко, в подножието на десния хълм, се тълпяха, гъсто прилепени една до друга, една над друга, малки къщи, които дикат всеки миг пяха да се струпоят в бездната.